

DC 870
C110T

CÁT TIÊN ĐẤT GỌI

TẬP THƠ NHẠC
NHIỀU TÁC GIẢ
TẬP I

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HOÁ DÂN TỘC

CÁT TIÊN ĐẤT GỌI
Tập thơ nhạc - nhiều tác giả

GIA DỪNG
sưu tầm, biên soạn, tuyển chọn

* * *

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HOÁ DÂN TỘC
HÀ NỘI 10.1998

* * *

Chịu trách nhiệm xuất bản
PGS.PTS HOÀNG NAM

Biên tập :	LÊ LÂM
Bìa :	KHÁNH TOÀN
Thiết kế mỹ thuật :	ANH TUẤN
Sửa bản in :	ĐỖ VĂN

*In 500 cuốn khổ 14,5 x 20,5 cm tại Công Ty In Chuyên Ngành Lao Động Xã Hội,
XUỐNG IN 146 - 146 Bis Võ Thị Sáu, Q.3, TP. HCM.*

*Giấy phép xuất bản số 97.648^b /XB.QLXB của Cục xuất bản Bộ Văn hóa ngày
10/08/1998. In xong và nộp lưu chiểu tháng 11 năm 1998.*

CÁT TIÊN ĐẤT GỌI

TẬP THƠ NHẠC
NHIỀU TÁC GIẢ
TẬP I

GIA DŨNG
sưu tầm - biên soạn - tuyển chọn

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HOÁ DÂN TỘC

CÙNG MỘT TÁC GIẢ

SÁNG TÁC

- * CHIỀU TRĂNG. *Thơ*
- * TÚ TUYẾT VÔ ĐỀ. *Thơ*
- * MÙA CỐM MÙA TRĂNG. *Thơ*
- * NGƯỜI ĐỌC THƠ GIỌNG TRẦM. *Thơ*
- * BẤT NGỜ NGOÀNH LẠI. *Thơ*
- * BÔNG HỒNG TRẮNG. *Thơ*
- * BẢY GIỜ EM Ở ĐẦU. *Thơ*
- * NGÕ HOA VÀNG. *Thơ*
- * CẢNH CỬA KHÉP HỜ. *Thơ*
- * ĐÓN CA. *Thơ*
- * NẮNG TÂN TRÀO. *Thơ*

NXB Văn Học
NXB Văn Học
NXB Hội Nhà Văn
NXB Thanh Niên
NXB Thanh Niên
NXB Thanh Niên
NXB Phụ Nữ
NXB Hà Nội
NXB Lao Động
NXB Văn Hoá
HVN Hà Tuyên

BIÊN SOẠN

- * DUYÊN THƠ. *Tập 1+2*
- * THƠ CHỌN LỌC. *Tập 1*
- * VƯỜN THANH. *Tuyển thơ*
- * THƠ TÌNH ĐÀ LẠT. *Tuyển thơ*
- * KINH BẮC. *Tuyển thơ*
- * NHÀ GIÁO NHÀ THƠ. *Tuyển thơ*
- * CHÚNG TÔI ĐÁNH GIẶC VÀ LÀM THƠ.

Tuyển thơ - tập 1

- * CÁT TIỀN ĐẤT GỌI. *Tập thơ - nhạc*
- * THƠ VĂN NHÀ GIÁO HỌC SINH LÂM ĐỒNG.

Tập thơ văn

NXB Văn Hoá
NXB Văn Học
NXB Văn Hoá
NXB Văn Hoá
NXB Thanh Niên
NXB Văn Hoá
NXB Thanh Niên

NXB Văn Hoá Dân Tộc
NXB Văn Hoá Dân Tộc

ĐANG SOẠN

- * DUYÊN THƠ. *Tập 3*
- * THƠ TÌNH ĐÀ LẠT. *Tập 2*
- * VỀ TUYÊN. *Tuyển thơ*
- * ĐƯỜNG VÔ XỨ NGHỆ. *Tuyển thơ*
- * THI SĨ THÀNH NAM. *Tuyển thơ*

- * THƠ CHỌN LỌC. *Tập 2*
- * NHÀ GIÁO NHÀ THƠ. *Tập 2*
- * CHÚNG TÔI ĐÁNH GIẶC, LÀM THƠ T2
- * BÀI CA TRƯỜNG SƠN. *Thơ*
- * THƠ TRỮ TÌNH GIA DŨNG

HÃY ĐẾN VỚI CÁT TIÊN

Cát Tiên là huyện miền núi vùng sâu, vùng xa của tỉnh Lâm Đồng. Huyện mới thành lập cách nay trên mười năm (do tách từ huyện Đạ Huoai ra).

Cát Tiên là vùng văn hoá cổ đa dạng với những dấu tích khai quật ban đầu mang dấu ấn của phần đất đai vương quốc Phù Nam xưa mà những di tích lịch sử đã được xếp hạng, đang có kế hoạch trùng tu, tôn tạo, bảo vệ và tiếp tục khai quật.

Cát Tiên là vùng đất thuộc chiến khu D - Căn cứ địa quan trọng của hai cuộc kháng chiến chống Pháp và chống Mỹ vô cùng gian khổ, ác liệt và anh dũng của dân tộc ta.

Đồng bào và chiến sĩ các dân tộc ở Cát Tiên ngày nay dưới sự lãnh đạo của Đảng, thừa hưởng và phát huy truyền thống anh hùng của cha ông, đang nỗ lực phấn đấu từng ngày, từng giờ vượt khó vươn lên xây dựng quê hương Cát Tiên không ngừng đổi mới.

Trong những thành tựu bước đầu trên các lĩnh vực hoạt động xã hội thì hoạt động văn hoá văn nghệ có một vị trí quan trọng, đặc biệt các sáng tác thơ ca và âm nhạc, tuy số lượng chưa nhiều và chất lượng còn những hạn chế. Nhiều bài thơ, bài hát của các tác giả là cán bộ, công nhân viên, chiến sĩ trong các lực lượng vũ trang, các nhà giáo, các em học sinh... đã phục vụ kịp thời có hiệu quả các nhiệm vụ chính trị của địa phương, phả một làn gió mới góp phần thúc đẩy mọi phong trào không ngừng đổi mới và phát triển.

Huyện uỷ và Uỷ ban nhân dân huyện chủ trương tập hợp các sáng tác của các tác giả hiện đang sống và làm việc ở Cát Tiên viết về tình yêu quê hương mình cùng với những sáng tác của các nhà thơ, các nhạc sỹ trên khắp mọi miền Tổ quốc đã đến thăm, đã yêu mến và quý trọng vùng đất Cát Tiên, con người Cát Tiên, đã sống và viết về chính miền quê ấy, tình người ấy để xuất bản thành một tập sách.

"CÁT TIÊN ĐẤT GỌI" là tựa đề của tập sáng tác thơ - nhạc do nhà thơ Gia Dũng sưu tầm biên soạn tuyển chọn, được Nhà xuất bản Văn hoá Dân tộc thuộc Bộ Văn hoá xuất bản. Đây

là tập sách đầu tiên giới thiệu với bạn đọc xa gần những sáng tác thơ và nhạc của ba mươi tác giả ở địa phương và trong cả nước.

"CÁT TIÊN ĐẤT GỌI" là lời mời tha thiết, là tiếng gọi thân thương của Đảng bộ và nhân dân các dân tộc huyện Cát Tiên đối với đồng bào và chiến sĩ trong cả nước, đối với anh em bè bạn gần xa.

Đường đến với Cát Tiên dù xa, đời sống của nhân dân các dân tộc Cát Tiên dù còn nghèo và khó, nhưng non nước đất trời Cát Tiên đẹp, tình người, tình nghĩa Cát Tiên sâu đậm, chân thành, cởi mở. Thơ và nhạc mới chỉ nói được một phần nhỏ cái đa dạng và phong phú đó. Và đó cũng chính là lời mời, là tiếng gọi: "Hãy đến với Cát Tiên".

Xin trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc xa gần một chùm quả nhỏ vừa kết trái mùa đầu trong vườn ươm Cát Tiên - Đó là tập thơ và nhạc: "CÁT TIÊN ĐẤT GỌI".

Cát Tiên 19-5-1998

TRẦN ĐÌNH NHUNG

Chủ tịch Ủy ban Nhân dân huyện Cát Tiên

thơ

CÁT TIÊN ĐẤT GỌI

HÀ LINH CHI

BÀN CHÂN NGƯỜI TRỞ LẠI

*Đôi tâm mắt vào trong nắng mênh mang
Cả cánh đồng hươm hươm mùa chín tới
Ôi Cát Tiên , bàn chân tôi trở lại
Đi như bơi trong tiếng gáy cu cườm*

*Đất thân yêu ! Ta về lại với mình
Không để sống những ngày còn lại
Nỗi khát vọng một đời người vun xới
Bên cánh đồng đầy ắp tiếng chim*

HÀ LINH CHI

BÀN CHÂN NGƯỜI TRỞ LẠI

*Đổi tâm mắt vào trong nắng mênh mang
Cả cánh đồng hươm hươm mùa chín tới
Ôi Cát Tiên , bàn chân tôi trở lại
Đi như bơi trong tiếng gáy cu cườm*

*Đất thân yêu ! Ta về lại với mình
Không để sống những ngày còn lại
Nỗi khát vọng một đời người vụn xối
Bên cánh đồng đầy ắp tiếng chim*

*Lặn lội suốt ngày với Bàu Sấu , Bàu Sen
Nhìn đất đai cứ muốn cầm lấy cuốc
Nghe tiếng chim no tròn gạo nước
Cơ chi mình trẻ lại mười năm*

*Đất nông nà²n ai nói "chẳng đủ ăn"
Theo đường cày tôi lật trang thứ nhất
Cứ ng²ây người trước tiếng chim và đất
Tôi g²ắm lại bàn tay thô ráp của mình !*

*Đất ngàn đời vẫn đất c²u mang
Ôi ! Cát Tiên bàn chân người trở lại
Đem lên hương tóc người r²u rồi
Ngày n²on nao trong tiếng g²áy cu c²u !*

Cát Tiên 6 - 1993

EM GÁI DẠ LÊ

*Bàn tay em cứ thoăn thoắt như không
Bắt một - bỏ ba , bắt hai - bỏ bốn
Những múi nôi em chèn rất gọn
Mắt thường dễ đâu nhận ra ...*

*Em là con gái Dạ Lê
Cha mẹ truyền nghề từ thuở nài nôi
Dẫu đi cuối đất cùng trời
Nét hoa văn chẳng thể rời bàn tay*

*Lóng một rồi đến lóng đôi
Từng trang gót trắng trải dài rừng xanh
Ngút ngàn tre nứa Hương Lâm
Đôi bàn tay Huế âm thầm nở hoa*

Em là con gái Dạ Lê

ĐIỀU MÁI NHÌ NGHE HÁT Ở THƯỢNG NGUỒN ĐỒNG NAI

Sương xuống nhiều nên chưa rõ mặt em
Sông chảy giữa hai bờ rừng lặng lẽ
Nghe giọng hò biết em còn trẻ
Điều mái nhì nghe hát ở Cao nguyên

Anh ra bờ để nghe rõ em hơn
Tiếng quê hương nơi miền đất lạ
Nón nghiêng nghiêng và lời ca thoảng gió
Tương như mình đắm giữa sông Hương

Chiều Cao nguyên xao xuyến lạ thường
Sông Đồng Nai bồi hồi sóng vỗ
Đôi tay mềm khoả chèo nhẹ nhẹ
Con thuyền đi như bơi trong sương

Đưa thuyền đi em hát giữa rừng
Thuyền từ Dạ Dâng ra dòng Dạ Tẻ
Như lâu rồi với đất này gắn bó
Câu hò xưa em đổi lại tên sông

Ơi dáng em hay dáng Huế chuyên cần
Mái chèo đưa nhật khoan không mỏi
Dù câu hò chưa ngân xong nhịp cuối
Đã bồi hồi xao động cả dòng sông

Thôn xóm đang mùa gieo vãi khai hoang
Em đưa nhanh nhịp chèo vượt thác
Thuyền chở nặng giữa hai luồng nước
Sáng một vùng khuôn mặt trái xoan

Vẫn hành trang người chiến sĩ bình thường
Anh trở về sau những năm đánh giặc
Được cùng em đi dựng làng mở đất
Khi thương nhau đâu cũng thể quê mình

4 - 10/ 9/1980

UÔNG THÁI BIỂU

THỨC VỚI CÁT TIÊN

*Mưa tháng mười dầm dề tựa mưa ngâu
Đốc dưng trượt trơn hơn nhịp cầu Ô Thước
Có thể gửi nỗi niềm qua ai khác được
Nên lận lộn tôi về thức với Cát Tiên*

*Cứ lần lửa hoài rồi cũng về quê em
Con đường không êm êm chỉ dòng sông lặng lẽ
Góp nhặt mỡ màu ngọt ngào dâng đất trẻ
Ai giận thương ai bên lở nhớ bên bồi*

Giòng giăng mưa đêm tơ nối đất cùng trời
Giọt mưa bồi hồi rơi hững hờ mép sóng
Khúc hát thượng nguồn phập phồng đêm
ảo vọng
Hoà lòng tôi vào Cát Tiên mệnh mang

Đời người lang thang câu hát cũng lang thang
Tháng ngày gian nan hoá lời ru dịu nhẹ
Rằng ai ơi chớp nguồn cùng mưa bé
Đất mới nao lòng nghe em hát ru con

Đêm thăm sâu ấp ủ những nhành non
Sâu hơn cả nỗi niềm tôi sắp nói
Đồng Nai ơi con nước khuya diệu vợi
Trôi về đâu lấp lửng giữa đêm dài...

NGUYỄN XUÂN DU

(Tâm Cảnh)

CÁT TIÊN ƠI

*Rừng Cát Tiên có tự bao giờ
Đông Nai uốn khúc rất nên thơ
Đất bằng trải rộng trời tươi mát
Khói toả mây chiều vọng ước mơ*

*Tôi đến Cát Tiên từ dạo ấy
Ghé bãi "Cát Lôi" tìm nàng tiên
Tìm tiên đôi lạnh bao năm tháng
Chưa thấy được nàng dạ chẳng yên*

*Tìm tiên tìm mãi chẳng thấy tiên
Nhưng đã tìm về mảnh đất thiêng
Hoành sơn bao bọc liền sông núi
Đất đỏ đất vàng , rừng cao niên*

Bù Go , Bù Khiêu ; đồng "chó ngáp"
Qua buôn Bù Cháp , lên tận bến Cầu
Leo dốc Long đầu ...

Bù Xa Lu Xiêng
Rừng núi thiêng liêng ...
Đúng cảnh tiên !

Bộ đội năm xưa nay lại về
Đơn vị C200 nối hai miền
Chung sức dựng xây nên thế trận
Lòng dân hợp lực lập chiến khu

B một B hai ... B mười sáu
Mồ hôi xương máu cùng mở đường
Tháng năm ấy ...
Cả núi rừng cùng ta đánh Mỹ
Dân Cát Tiên trọn lòng chung thủy
Bao gian nan tình tri kỷ vững bền
Từ tay không , lao động làm nên
Già trẻ gái trai dựng nên kỷ tích
Tay không tác sát ...
Dám đánh , bắt giặc đầu hàng

Là chị Sương trí dũng đảm đang
Gương liệt nữ Cát Tiên không thiếu
Là phận gái tay mềm chân yếu
Trái tim vàng nòi giống Rồng Tiên
Lòng trọn yêu mảnh đất trung kiên
Yêu dân Mạ trăm năm chống giặc

Dân kinh thượng ngàn xưa gắn chặt
Mười quân thù chia cắt dễ đâu
Hai mươi năm lửa khói trên đầu
Cát Tiên vẫn một màu xanh biếc

Nước Đồng Nai bốn mùa trong mát
Rượu Cát Tiên bát ngát hương thơm
Xưa Cát Tiên ... thánh địa Bà La Môn
Nay Cát Tiên ... căn cứ cách mạng

Đường hành lang Nam Bắc nối liền
Chuyến vũ khí cho ta đánh giặc
Biển núi rừng ...
thành ruộng lúa nương ngô
Cá nuôi dưới sông ... rau quả trên đồng
Nguồn thực phẩm lương khô trời chỉ ...
Khoai mài , xà pu nuôi ta đánh Mỹ
Thắng giặc rồi ; tình tri kỷ nào quên

Cát Tiên ơi ! Cát Tiên ...!
Hãy dừng cảm đứng lên
Kéo cho được nàng tiên về lại
Cho thánh địa Bà La Môn
Mãi mãi trường tồn ...

Viết kỷ niệm 37 năm nối hành lang Nam Bắc
(1960-1997)

GIA DŨNG

GỬI VỀ PHƯỚC CÁT

*Chiều ấy ta tìm về Phước Cát
Thăm thăm con đường mấy dặm xa
Nắng in lối xóm Đồng Nai Thượng
Xanh biếc đồng xanh lúa mượt mà*

*Sông chở phù sa trôi hồi hải
Vườn ai trái ngọt trĩu cành tơ
Gió thu như gọi niềm xa cách
Tìm em - Ai biết ? Hỏi ai giờ ?*

*Cửa lớp khép rồi đàn em vắng
Hàng cây bóng ngả giữa chiều nghiêng
- Trường ơi ! Cô giáo về đâu nhỉ ?
Hãy chỉ giùm ta chốn kiếm tìm !*

*Phước Cát - Thôi đành ta lỗi hẹn
Ghé một lần thăm - một lũy làng
Xa thăm dòng sông , xa thăm bến
Hẹn - biết bao chừng ... một chuyến sang?*

Phước Cát 08/10/1997

**ĐẤT DA DIẾT GỌI THÂM
LÒNG TÔI KHÁT KHAO NGHE**

*Tôi đi trên đồng chiều Phước Cát
Qua triền đồi xanh qua miệt vườn xanh
Nghe riu rít tiếng chim buổi sớm
Trông ngang trời mây trắng trôi quanh*

*Những mái tranh kê bên mái ngói
Hàng cau nghiêng gợn nhớ một miền xa
Đàn trâu đi trong chiều đứng đỉnh
Sân nhà ai liếp chớp tiếng gà*

Các em thơ sau buổi học về
Khăn quàng đỏ riu ran lối xóm
Dòng Đồng Nai vỗ về sóng lượn
Máy cánh cò lơ đãng sang sông

Bỗng nhói vào mắt tôi nhức buốt
Những gốc cây cháy rụi đen bầm
Những gốc cây như dầu than thét gọi
Chứng tích một thời chất độc màu da cam!

Chất độc màu da cam giặc Mỹ từng hủy diệt
Rừng cây nguyên sinh dòng suối
thượng nguồn
Chiến tranh tắt rồi nhưng chất độc
Thấm vào đất, vào rừng, vào từng nỗi cô đơn .

Những bé em dị dạng tật nguyên
Những người vợ vô sinh héo hắt
Những người lính nửa đời đánh giặc
Chiến thắng về còn đâu nữa ... ước mơ

Một phần tư thế kỷ trôi qua
Chất độc màu da cam đời đời còn đó
Những gốc cây- những dấu than chọc trời
phần nộ

Chất độc màu da cam !

Chất độc màu da cam !

Chiều Cát Tiên trời cao xanh lồng lộng
Gió heo may xao xác gọi thu về
Chiến khu D - Đất đã ngừng đổ máu
Hạnh phúc-nụ cười-nước mắt vẫn đan se

Đất da diết gọi thăm ,

Lòng tôi khao khát nghe !

8-11/10/1997

NGUYỄN CÔNG ĐÌNH

CHIỀU XUÂN LÀNG MẠ

*Không hẹn. Chiều nay anh đến thăm em
Cô gái Mạ chào anh duyên dáng quá
Buôn làng chiều nay, xanh sắc lá
Tiếng đồng la cời mở đón xuân về.*

*Anh bước đi như tỉnh như mê
Lòng cứ ngỡ ngàng bao điều mới lạ
Cây mít ngày xưa trở cành trụi lá
Mà chiều nay trĩu quả giữa lòng anh.*

Ngon đôi xưa anh tìm em trong bãi mưa xanh
Giờ tấp nập quây hàng buôn bán
Nơi ngày ấy đôi cỏ tranh hoang vắng
Giờ ngôi trường mới mẻ tươi vui

Vai em xưa mồ hôi nặng chiếc gùi
Giờ ẩm áp lúa ngô rau quả
Mẹ bệnh, em chẳng cần lội rừng tìm lá
Đã có rồi trạm xá kề bên

Chiều ngày xưa lặng lẽ buồn tênh
Giờ rộn rã đàn em ca hát
Anh xin nhận chút hương rừng ngan ngọt
Mà chiều nay dào dạt tận lòng anh.

Đạ Tẻh, 01/1987

LƯƠNG VĂN HỒ

MỪNG ĐẢNG

*Lửa trại reo mừng trong đêm
Đón chào ngày sinh nhật Đảng
Mắt em lung linh vui với
Sáng lên như ánh sao trời
Lời thơ giọng hát tiếng đàn
Rung lên cho đời bừng sáng
Như bao chim non cùng bạn
Mai đây tung cánh trên ngàn
Ơn Đảng ơn thầy ơn cô
Cho em tình thương trí tuệ
Ơn cha ơn mẹ nuôi em
Ấu ơ khôn lớn đến trường
Chúng em xin nguyện cùng nhau
Học hành khôn ngoan tấn tới
Đồng Nai sông xanh vui với
Lớn lên giúp ích cho đời*

3-2-1996

XUÂN KHẢI

THĂM LẠI CHIẾN TRƯỜNG XƯA

*Ôê thăm lại Cát Tiên tràn nỗi nhớ
Chiến trường xưa xé nửa mái phong trần
Cánh buồm dâu - xa trở sắc trời Xuân
Từng vương nắng nhuộm rừng thu nhân thế*

*Tình năm tháng áo thơ lông hương thệ
Bến Mã Đà nghe tiếng gió thâm ru
Lớp Đồi Ba đứng giữa nguyệt sương mù
Chim cao cát gọi đàn vờn trên núi*

*Chiều vương vấn Dạ Ty, lay dòng suối
Đá sỏi mòn đôi bến nước lung linh
Nẻo Trường Sơn ngày ấy đượm ân tình
Trăng duyên dáng níu chân người vạn lý*

Lần theo lộ viếng mộ hoang đồng chí
Buổi công đồn nằm lại chôn Sa Nía
Núi tiếp mây cài lạnh mé rừng khuya
Nghe quyên gọi giục niềm thương quá khứ

Đời chính khách dựng hồn thơ bất tử
Mặt hồ im đáy nước một màu trăng
Chí hào hùng chiến thắng giặc xâm lăng
Câu tuyệt bút mong chờ tay ai đó ?

Cung kiếm mã bên nhau về chẳng có
Để ngày nay con cháu ngẩng cao đầu
Gương trung hiếu kết thành trang sử
Sánh vai cùng bè b n năm châu

18-8-1997

NỮ PHÁO THỦ ANH HÙNG

Tặng hương hồn liệt sĩ Lê Thị Pha
Người con gái anh hùng của miền Nam nước Việt

*Tuổi trẻ của em như bông hoa hé nở
Giữa rừng xuân khoe sắc tỏa hương
Đời em đẹp như trang sách mở
Tôi ngắm em hoài trong nỗi tiếc thương*

*Em lớn lên giữa thời buổi chiến tranh
Bom đạn giặc đâu né trừ con gái
Lũ giặc kia như bày thú dữ
Đẻ núi rừng ta hoen ố hôi tanh*

"Liều yếu đào tơ"
Pha em ơi , nào có ai ngờ
Cô gái dịu dàng,
Em trở thành pháo thủ
Ngày đêm em trút lửa
Xuống đầu thù mỗi trận pháo em dăng
Bị phục kích giữa vòng lính Mỹ bộ binh
Em chiến đấu như anh hùng xung trận
Chúng giết em giữa tuổi xuân trong trắng
Đồng đội quê hương thương tiếc nữ anh hùng

Em ra đi giữa tuổi thanh xuân
Đại đội trưởng nữ pháo binh căng tràn sức trẻ
Cuộc đời em như bông hoa mới nở
Chiến công em là bản anh hùng ca
Vang vọng mãi trong lòng xứ sở
Rạng rỡ ngàn năm Tổ quốc Sơn hà

20-7-1997

TẠ KIM KHÁNH

MẸ CÁT TIÊN

*Con về thăm mẹ nhà bên dốc
Một mái tranh nghèo vách nửa thừa
Nghiêng nghiêng bờ giậu đôi nong thóc
Mấy liếp ngô vàng nhuộm nắng trưa*

*Đỡ từ tay mẹ chén nước trong
Giếng ngập bùn hôi vẫn mát lòng
Vui vui mẹ kể: đi mới biết
Nước non giàu đẹp rộng mênh mông*

*Mẹ vượt hai nghìn cây số xa
Thương con đâu nỡ ở lại nhà
" Đất nào cũng một quê chung cả
Có sức mình đây sẽ làm ra "*

Ôi ! Cát Tiên ơi , đất sa bồi
Một thời đất trộn với mồ hôi
Mẹ vào khuya sớm bên con cháu
Góp chút đồng tàn để xuân vui

Mẹ vừa khoẻ lại sau cơn sốt
Mưa đổ ngày đêm nước trắng đồng
Thương cây lúa ngập lòng xa xót
Mẹ chống xuống đi vớt từng bông

Con gái ở xa ghé về chơi
Vải mua biếu mẹ , mẹ chỉ cười:
- " Vẽ vời quần áo , thôi để cháu
Già cả may chi phí của đời "

Ôi mãi thương sao bóng mẹ già
Nhọc nhằn năm tháng tóc sương pha
Mẹ ơi ! Xin mẹ đừng già nữa
Vui cùng con trẻ những mùa hoa

Mẹ tiến chân con ra đầu bãi
Bóng già bóng núi dáng xiêu xiêu
Mai kia có dịp con trở lại
Làng xóm quê hương sẽ khác nhiều !"

Xuông con quay mũi đêm vừa xuống
Mái chèo khua động ánh trăng soi
Lao xao tiếng sóng lời tâm tưởng
Vỗ nhịp lòng con mãi không thôi !

HẸN NHỮNG MÙA SAU

Tôi trở lại nơi cánh rừng năm trước
Góc nhỏ chiến khu thành đất Tiên Hoàng ^(*)
Con suối mát ôm xóm làng mới mọc
Cây đại ngàn còn in dấu napan

Căn nhà bên nghe xôn xao tiếng trẻ
Câu à ơi ru nghiêng nắng đỏ vàng
Tay vung cuốc ráng chiều in bóng mẹ
Nếp đầu mùa, cháu hé cửa mời sang

Ôi hạt gạo trải nắng mưa sương gió
Mồ hôi rơi thấm mỗi vạt đất rừng
Bao nỗi nhọc nhằn nên cơm trắng nở
Nên ngọt ngào hương đậm từng lưng

(*) Một xã thuộc huyện Cát Tiên

Tôi cùng em lên thăm nương thăm rẫy
Mây bông bênh một giải vắt ngang thùng
Nghe đất thở uốn cong hàng bông mảy
Nón em chao thơm hương lúa, hương rừng

Tiên Hoàng ơi! Còn qua nhiều gian khổ
Giếng nước khơi chưa hết độ lọc phèn
Manh áo mẹ đôi vai gầy còn hở
Cơn sốt rừng làm héo hắt môi em

Qua đầu xóm tôi nghe lời giản dị
Khó khăn nhiều càng luyện trí đường xa
Bỗng thấy cờ lau thành cờ nghĩa khí
Sử ngàn năm rạng rỡ đất quê nhà

Rừng đã ấm hơi người về mở đất
Đêm vút cao nhớ điệu sắp qua cầu
Gió đưa thoảng hương nương đồi trở mặt
Nghe thì thầm đất hẹn những mùa sau

Cát Tiên 8-1996

QUA SUỐI

Tình cờ gặp em qua suối
Nghiêng nghiêng vành nón cười duyên
Cơn mưa giữa chiều chợt tới
Áo mưa nhường cả cho em

Đường về Cát Tiên lây lội
Ai chê chân yếu tay mềm
Chông chênh xe đầy sách mới
Dốc dào in bước chân quen

Em mang tình yêu về bản
Mang tình yêu đến cho đời
Em đi gieo lời của Đảng
Nụ cười chín đỏ trên môi

Lúu rúu tiếng em kể chuyện
Những khi nắng núi mưa rừng
Xe hư giữa đường tắc nghẽn
Tủi hờn nước mắt rừng rừng

Bây giờ đã quen đường sá
Sách vô, vui chuyến xe đầy
Bụi đỏ đường trơn dốc đá
Em là một cánh chim bay

Ai về Cát Tiên mùa lũ
Mới yêu chuyến sách đường xa
Mới hiểu tình em trong đó
Mới thương từng bước chân qua

Đời gọi em là chiến sĩ
Đội quân văn hóa - thông tin
Sống giữa muôn người bình dị
Nhiệt tình lửa rực trong tim

Chia tay đỉnh dốc Đá Mài
Xe em bon trên đường sỏi
Bóng em mờ trong bóng núi
Tiếng cười rung nắng chiều phai

Cát Tiên 8-1996

TRẦN NGỌC KHOA

K BRÔI

*Mẹ gùi trên lưng cái xanh của rừng
Mẹ lội dưới chân cái trong của suối
Từ bản rừng xa một mình lặn lội
Ghé trường Kỹ thuật thăm K.BRôi*

*Mẹ muốn thằng K.BRôi
Học được cái nghề cho giỏi
Mẹ mong Cát Tiên đổi mới
Cái điện về sáng núi sáng đồi*

*Ta sẽ học giỏi mà mẹ ơi !
Đừng ghé thăm nhiều cái chân mẹ mỏi
Đừng công gùi nhiều cái gùi nặng vai
Đừng lo nhiều cho K.BRôi*

*Ta học được nghề điện rồi
Về làm điện sáng núi đồi
Để mẹ cười vui trong mắt
Để vũ điệu chiêm công*

Mừng vui !

Mừng vui !

CÔ GIÁO CÁT TIÊN

*Cát Tiên mùa mưa rất khô
Mái xiêu trường cũ xác xơ
Ni lông cô che chỗ dột
Sợ mưa ướt áo học trò*

*Giờ chơi cô đi làm cỏ
Khơi nương , cuốc rãnh cho khô
Cái nổi vùng xa thế đó
Sợ bùn dính gót học trò*

*Mùa khô bụi mù đất đỏ
Hái bồ kết ở rừng xa
Gội đầu cho bầy trẻ nhỏ
Cô lo hoe tóc học trò*

*Cái nổi vùng xa thế đó
Lo toan như chỉ mình cô
Dạy cho đàn em học chữ
Tình riêng quên cả dày vò .*

NGUYỄN VĂN KIÊM

NGƯỜI VỀ

Tặng V

*Quạt bao cách trở xa xôi
Cảm ơn ai đã có lời đến thăm
Cầm thư không dấu hết mừng
Bởi từ độ ấy... đã từng đợi mong*

*Cát Tiên từ bữa em thăm
Vẫn người cảnh ấy nhọc nhằn mưu sinh
Đồng Nai vất vả trở mình
Đại ngàn hút mắt kiếm tìm hoang sơ
Xa trong sương khói mịt mờ
Phù Nam thuở ấy đến giờ còn ghi
Vẫn con đường bữa em đi
Ghập ghềnh chân bước quản chi núi đồi
Về miền quê ấy em ơi
Đơn sơ thuần hậu tình người Cát Tiên*

*Xa rồi ai nỡ đành quên
Cát Tiên xin hẹn lại lên ... một lần!*

Tháng 4-1997

TRẦN HỮU LỤC

DÒNG SÔNG

*Ô có dòng sông như thế
Buổi em đến đất này
Nước trong xanh kỷ niệm
Soi thấu thời thơ ngây*

*Đời sông có từ ấy
Trong hương đất thơm nồng
Rừng ẩm trong giọng nói
Giữa mùa vàng mênh mông*

*Anh tìm em băng khuâng
Một góc trời lá đỏ
Cao nguyên nắng và gió
Nhớ em, nhớ vô cùng*

Anh tìm đến dòng sông
Sông soi bóng đôi nương
Chiều về bên làng mới
Huế nghiêng mình yêu thương

Ơi dòng sông trong hồn
Bỗng thiết tha sóng vỗ
Bên đôi sông vạn thuở
Chảy qua miền Cát Tiên

Qua bên tê Bàu Sen
Mùa sen rừng trẻ lại
Những đóa sen ấm mãi
Đưa hương làm niềm tin.

NGUYỄN LƯƠNG

CÁT TIÊN MÙA HỌC MỚI

*Bát chọt cánh đồng mở ra giữa vùng
rừng núi
Như trang vở bưng tươi đầu năm học mới
Tre Đồng Nai nghiêng nắng Cao nguyên
Núi Đá Mài ngồi thép rửa khai hoang
Một chút Hương Lâm mang hồn núi Ngự
Một chút Hà Nam Ninh,
Nghĩa Bình ... quân tụ
Thành khu kinh tế mới
Soi mình trên sông nước Đồng Nai
Nhà tranh tre trường lớp cũng tranh tre
Hàng chuỗi xanh quanh khu trường mới
Nhớ dáng đứng bao anh bộ đội
Những năm dài gìn giữ Cát Tiên !*

Lán tranh xưa cỏ ngập đồng hoang
Nay hẹn hò bao mùa lúa mới
Đây đó bao nhiêu đồng đội
Ngày xưa lá bép măng rừng...
Công việc bận bở mở đất, đón dân
Giống má ươm gieo, từng viên thuốc sốt
Chủ tịch Huyện mái đầu bạc trắng
Dép cao su đập nắng băng đồng
Lo chuyện ghé bàn, đưa sách qua sông
Lo nhà ở cho thầy cô giáo
Lo cho các em kịp mùa học mới
Ôi Cát Tiên đồng bãi thân yêu
Dẫu còn đó bận bở vất vả
Sẽ cho ta những mùa vàng óng ả
Từ bao lớp học hôm nay

8-1983

VỀ LẠI CÁT TIÊN

*Đòng sông xưa - người lái thuyền xưa
Đưa tôi ngược Đồng Nai về đất cũ
Cát Tiên đang trong mùa mưa lũ
Ngô lúa xanh ăm ắp dọc triền sông
Chuyện một vùng kinh tế mới băng khuâng
Đôi trai gái dựng lều mở đất
Những bà con xa ngoài miền Bắc
Tìm đất lành trụ lại mở mang
Cuộc sống đơn sơ tre lá bản hàn
Xây khát vọng một vùng quê giàu đẹp*

*Viên thuốc sốt hiếm hoi,
Manh áo cũ mẹ già sờn bạc...
Vẫn theo mùa mưa nắng đợi trông
Điện đã về với Phước Cát bên sông
Còn bờ bãi dài xa ... tới tận thôn Ba
Vẫn đèn dầu leo lét...
Mẽ tâm tơ khi được, khi không...
Dẫu thế nào, bà con vẫn đợi trông
Vẫn cất sức cho vùng đất mới
Cát Tiên gọi, và Cát Tiên chờ đợi
Điện sáng bừng từ buôn, bản vùng xa !*

1996

CHU BÁ NAM

NHƯ CÓ ... NHƯ KHÔNG

*Bên anh em lặng im
Có em như không có
Thuyền trôi xuôi lưng lờ
Đồng Nai sông mùa khô*

*Lắng nghe con cá lội
Tiếng chim trong tiếng ve
Mênh mang mênh mang nước
Đôi bờ tre và tre*

*Gió không đủ lật thuyền
Nước không đủ chìm thuyền
Để cho anh cứu em*

*Rừng cây chao xuống nước
Chân em bước lên bờ
Chòng chành một chỗ trống
Không em mà có em!*

Cát Tiên mùa khô 1996

NGUYỄN THÁNH NGÃ

CÁT TIÊN

*Ôê Cát-Tiên một xế chiều nắng ối
Đường bụi mù câu hỏi vướng tóc em
Đất Phù Nam ta là kẻ đi tìm
Câu thơ chạm thấu đền đài nghìn tuổi*

*Một dòng sông chảy đê lên bóng núi
Hồn đế vương vương vấn chảy đâu đây
Đồng Nai ơi thuyền ngược bóng trăng lay
Trang sử ký còn long lanh nắng tháp*

*Thuở giáo gươm hận ngất trời Chân Lạp
Nước mắt rơi từ phía thượng nguồn
Nên mộ tháp là những giọt hoàng hôn
Rơi chứng tích cho uy nghi thánh địa*

*Ngủ trên bè một đêm xanh hôn vía
Thành quách xưa màu cổ sử hoang tàn
Ta náu giấc mơ một thuở Chà Bàn
Trăng huyền sử nhọn hai đầu ngơ ngác*

*Bờ sông Ngân mọc chùm sao tê giác
Đứng cúi đầu bên tượng thần Shiva
Ai dịu ta say vũ điệu Apsara
Đêm té ngựa ra ngoài Tam Quốc Chí (*)*

*Em là ai trước đền đài uy vũ
Vũ nữ ơi! Em sống ở kiếp nào
Hồn thơ ta nung gạch đá dâng trào
Hồn thơ ta thổi bật dậy tháp đền cao...*

(*) Các sử gia Trung Quốc cổ đại
đã nói về vương quốc Phù- Nam

TRẦN CAO NGUYỄN

KHI MÙA ĐI RẦY

*Khi mùa đi rầy nắng lưng ong
Gió thổi theo chân những khóm hồng
Từng bụi quỳ vàng dăng trước ngõ
Là em đi rầy , dạ bao đồng...*

*Này đây dòng suối bé con con
Lắt lẻo cành xanh trái bóng vàng
Ô hay trong bụi con chim nhỏ
Nó hát như là tiếng suối vang*

*Này đây thơm nức những hoa cây
Xen lẫn mùi thơm đất mới cày
Chắc buổi chiều về em kín nặng
Trên vai thơm lựng một gùi đầy*

*Thoảng nghe trong gió nhạc teèng leeng
Thốn thức nghìn xưa phảng phất hồn
Để mỗi mùa đi mùa lại lại
Hồn em thêm nở những hoa thơm*

Khi mùa đi rầy nắng lưng ong

3-1985

GẶP LẠI NGÀN XƯA

*Tôi gặp lại nghìn xưa trên cây đàn đá
Ba nghìn năm hay bốn nghìn năm
Em không biết hồi người em xứ Mạ
Nhưng trong mắt em xanh biếc những
điệu đàn*

*Thuở ấy cao nguyên bạt ngàn nắng gió
Cỏ không còn trùm lên những lối đi
Con gái thẹn thùng bóc cây làm khố
Con trai lớn lên bỏ ngõ chiếc hôn đầu*

*Con hổ sợ rồi những lối đi quen
Con beo không kêu giữa ngày đông núi
Và thần linh ẩn mình trong sương bụi
Những hang xưa như quên cả chính mình*

*Người Thượng võ đôi tay trần, rìu đá
Tù trưởng cùng dân bầy thú bắn chim
Những bàn tay xưa lạ lòng hái quả
Biết cầm trao những vòng thạch đẽm rằm.*

*Thuở ấy rượu cần uống không đầy ché
Mà mắt người thương đầy như nước dưới sông
Người tù trưởng già trao ly con trẻ
Lửa chia đều cho những tấm lưng*

*Hỡi những người yêu chưa biết hẹn hò
Suối đàn kêu mùa hoa thơm thủ thỉ
Trong mắt em là nụ cười huyền bí
Đá cũng yêu người nên hoá mắt xanh*

*Ôi, thuở ấy miền xuôi vua Hùng cày ruộng
Quan chưa quen áo mao chĩnh tề
Các Mị nương cùng gõ mõ canh đê
Săn thú dữ có tay chàng Hoàng tử*

Thuở ấy ngàn xưa...

10.12.1988

VĂN THẢO NGUYỄN

HÁT VỚI HƯƠNG LÂM

*Trời xanh chi mà xanh đến thế
Đất lạ mà đất níu bàn chân
Ta gặp lại nụ cười của Huế
Giữa Hương Lâm một sáng vào xuân*

*Ta đi trong nắng lên và gió
Dòng Đắc Lây cá lượn đôi bờ
Vòng tay ta ôm bày trẻ nhỏ
Dưới mái trường tranh nửa đơn sơ*

Bước chân thăm vồng khoai đột sắn
Thăm lô vườn với mái tranh êm
Một vùng rừng hôm nào hoang vắng
Mà bây chừ làng mới mọc lên

Một vùng rừng bom thù đốt trụi
Cây cháy đen chết đứng dưới trời
Đàn thú dữ gầm vang đêm núi
Tìm đâu ra một dấu chân người

Mà hôm nay dọc ngang đường mở
Màu hồng lên như máu đỏ tươi
Mới chưa qua một mùa khai phá
Đất đã dâng hy vọng cho người

Trăm khuôn mặt với ngàn khuôn mặt
Cuộc đời xưa ai biết ai đâu
Chữ chung một tấm lòng son sắt
Nắm tay nhau làm một nhịp cầu

Hát điệu chi giọng em ngọt quá
Cánh chim qua cũng phải ngỡ ngàng
Nón bài thơ nét hiền quê mẹ
Dáng qua cầu gió thổi mênh mang

Tặng em bông hoa rừng đẹp nhất
Đôi mắt nào hát với riêng ta ?
Ta hôn những bàn tay lấm đất
Trái tim say từng điệu dân ca

12-01-1979

TÔ VĂN QUANG

QUÊ HƯƠNG CÁT TIÊN

*Chiến khu D kiên cường năm ấy
Khúc quân hành trôi dạt núi rừng xưa
Hạt muối cắn đôi sẵn lúi sủi nửa
Tình quân dân thắm thiết đất anh hùng*

*Vùng đất yêu thương son sắt thủy chung
Bên Đắc Lắc và Đồng Nai, Sông Bé
Bắc Trung Nam trong vòng tay của Mẹ
Gắn cội nguồn dân tộc Mẹ, Sa Tiêng*

Lễ hội đâm trâu hòa nhịp công chiêng
Hoa đua nở trong vườn xuân trăm sắc
Cảnh hữu tình như bức tranh thủy mặc
Tiếng chim rừng ríu rít gọi nàng thơ

Đàn trâu đi chậm rãi dưới sương mờ
Hương lúa chín đậm đà trong gió sớm
Nắng trưa hè môi em càng thắm đượm
Gió lam chiều xào xạc cánh đồng ngô

Nhìn cảnh xuân sơn trùng điệp nhấp nhô
Đáy chốn sơn lâm của bấy tê giác
Hòa cuộc sống của người dân mộc mạc
Xưa rừng hoang nay bát ngát, rừng điều

Bãi mía vườn dâu xanh biếc hồ tiêu
Xoài mít chôm chôm sầu riêng trĩu quả
Sông Đồng Nai bốn mùa vui tôm cá
Thác chín tầng như tóc xõa nàng tiên

Hang động người xưa đi vào huyền thoại
"Mặc cả xiêm y, chẳng hẹn ngày về
Vương quốc Phù Nam nằm giữa làng quê
Mang dấu ấn của cội nguồn dân tộc

Vùng quê mới đậm chồi nảy lộc
Bên mầm xanh đang mọc những làng son
Nối con đường hòa với nước non
Ngăn dòng nước giữ bầu sữa mẹ

Mặt trời đêm như ngàn sao sáng loé
Góp lửa hồng nâng nhẹ gót quê hương

Cát Tiên 19-4-1996

NHỮNG NGƯỜI HỌC TRÒ LỚN TUỔI

*Đất nước chuyển mình trong gió mới
Hành trang lớp lớp sóng trùng dương
Yêu cầu nhiệm vụ càng thôi thúc
Tuy tuổi đã cao vẫn đến trường*

*Đêm đến sân trường vui rộn rã
Sương khuya thấm vội cánh cò xa
Gió rét mưa tuôn đường khó nhọc
Nắng xuống trăng lên vẫn miệt mài*

*Ánh điện bùng lên cô bước vội
Thương thầy vầng trán đẫm mồ hôi
Hơi ẩm chan hòa trong bụi phấn
Mặn mà hạt muối với dung môi*

*Không phí thời gian chăm chỉ mãi
Gian lao rèn luyện sẽ thành công
Sương khuya thấm nhẹ rung cành lá
Thôn thức con tim tỏ nỗi lòng...*

Cát Tiên tháng 5-1995

NGƯỜI MẸ

*Con lớn lên trong vòng tay của Mẹ
Giọng ru hời hắm đượm thuở nằm nôi
Mẹ sướng vui khi con cười nũng nịu
Mẹ đau lòng khi trở gió chiều hôm
Mẹ chắt chiu lo từng trang sách vở
Từng miếng cơm manh áo thuở học trò*

*Con lớn lên đất trời đang khói lửa
Giặc hung tàn giày xéo cả non sông
Theo tiếng gọi thiêng liêng của Bác Hồ,
của Đảng*

Cả đàn con nối tiếp lên đường
Nỗi thương chồng chưa biết ngày gặp lại
Lòng thương con chưa hẹn được ngày về
Đôi vai gầy lặn đận mảnh trăng quê
Hạt muối, ngọn rau, vắt cơm , manh áo
Bếp lửa hồng sưởi ấm cả đoàn quân

Vàng trán nhăn nheo đếm bước gian truân
Mẹ đối chọi với bốn bề lang sói
Tù đầy, khảo tra, điện giật, lửa nung
Giặc không sao khuất phục Mẹ anh hùng
Trong gian khổ càng nung bầu máu nóng
Rạng ngời lên nét mặt quê hương

Tiếng súng xa vang vọng giữa đêm trường
Tin chiến thắng cùng đau thương mát mát
Mẹ đã sống sau bao lần chết ngất
Nghe tin con mãi mãi không về

Mái lều tranh nghiêng bóng ánh trăng quê
Hòa nhịp sống cùng quê hương đất nước

Mùa xuân ấy - Đoàn quân reo nhịp bước
Tay nắm bàn tay - vui sướng nghẹn ngào
Nước mắt hồng - lóng lánh giữa cờ sao
Mẹ là Tổ quốc

Là bản anh hùng ca muôn thuở
Con vẫn biết mẹ hiền đang trần trở
Lo cho đàn con trẻ hôm nay
Vâng ! Thưa Mẹ !

Chúng con xin vững bước
Mỗi bước chân đi con lại thấy tự hào
Vì có Mẹ Việt Nam - những con người
đẹp nhất !

27-7-1997

NGƯỜI CON GÁI CHÂU MẠ

*Em sinh ra giữa cội nguồn dân tộc
Dốc đèo cao rắn rỏi bước chân em
Qua cuộc trường chinh chân cứng đá mềm
Em đã lớn và trở thành dũng sĩ*

*Nửa cuộc đời em bên gan chống Mỹ
Em là chiến sĩ
Em là giao liên
Lúc chiến sĩ băng mình qua lửa đạn
Khi giao liên khôn khéo vượt đồn thù
Xây dựng hành lang bảo vệ chiến khu
Thoăn thoắt đôi tay con thuyền độc mộc
Đưa đoàn quân xuôi ngược dọc Đồng Nai
Sáng tinh mơ gùi lúa nặng đôi vai
Màn đêm xuống tiếng chày vang trên sóc
Em lên nương khi mặt trời chưa mọc
Hạt lúa vàng tỏa vội đợi ngày mai
Bước chân em không quản ngại đêm ngày
Em đã lớn trong nụ cười chiến thắng*

Lịch sử sang trang
Hai mùa mưa nắng
Bên bãi ngô-nương rầy tiếng chày khua
Vang tiếng công chiêng lễ hội được mùa
Cười khúc khích bên rượu cần thuốc lá
Em rước chồng theo tục người Châu Mạ
Mái ấm gia đình vui cả đời em

Ánh ban mai nhẹ nhẹ chiếu qua rèm
Em đã thấy cuộc đời thêm sức sống
Cô giáo trẻ nhìn em trong cảm động
Mồ hôi tuôn - em cố học thuộc bài
Vì hôm nay và cho cả tương lai
Em vững bước theo con đường đổi mới
Trong lối nhỏ vang tiếng cười ời ời!
Bác sĩ về kia - bệnh tật đỡ rồi
Tóc em bay nhẹ nhẹ giữa nương đồi
Tay thoăn thoắt trong vườn điều trĩu quả

Cô gái Việt Nam ... Em người Châu Mạ
Đất thành đồng gắn bó cuộc đời em
Giông bão đi qua sông nước êm đềm
Thuyền rẽ sóng căng buồm trong gió mới

Tháng 4-1996

PHẠM TRỌNG THANH

THÁC TRỜI

Sáu ki lô mét thác Trời dài
Núi rừng nghiêng
Sông Đồng Nai nghiêng
Thác Trời reo
Thác Trời gầm thét
Tiếng thác dài như một tầm đại bác
Cây cầu vòng từ đất vọt lên
Mây - nắng - sương chộn rộn
vang rền

Dưới dòng sâu đá lồng lên
phi ngược
Đá tung bồm
trắng muốt
Nước gồ ghề
nhảy bậc
Rừng sôi hay biển sôi
ùn ùn cơn - bão - nước
sôi trời

Thác Trời

*Con cá sấu vág đầu bỏ trốn
Con cá lăng không kịp ngoắt đuôi
Một chùm hoa cháy đỏ
Treo sau cành bằng lăng
Dây mây leo quán xác trực thăng
Chân bện Cự lũ xuống bay võ vụn
Tiếng thác đầy nòng súng
Chiến sĩ miền Đông đánh vỡ mặt quân thù
Cửa ngõ đi về chiến khu
Bật dậy là tiếng hô
Tràn xuống đồng bằng
Thần tốc !
Trở về đây sau ngày truy quét giặc
Trong tôi nhiều tiếng reo
Lấp lánh lên trời trong veo
Tiếng hát và dòng thác
Chúng tôi đi đánh thức đất đai miền Đông ơi
!
Vẫn con đường xung kích
Bộ đội hành quân ngược thác Trời...*

Đồng Nai thượng , 8-1975

PHAN THI THẢO

MƯỜI NĂM PHƯỚC CÁT

I - NGÀY XUA

*Mười năm trước chúng tôi về trường
Thật bàng hoàng trước cơ ngơi hoang dã
Trường chìm ngập giữa một vùng sậy lá
Đột nát mái tranh, xiêu vẹo vách tường*

*Cùng với những người dân xa quê
Đến với đất tìm củ khoai hạt gạo
Chúng tôi một vài thầy cô giáo
Đến với trường nhóm ngọn lửa yêu thương*

*Vẫn biết đất nào chẳng là quê hương
Sao ngày ấy đất mới buồn đến thế
Hoàng hôn xuống ta nghe chầm nhạc dế
Bình minh lên nghe tiếng gọi tắc kè*

II - HÒM NAY

Hôm nay trường đã mười mùa thi
Mái tranh xưa được thay bằng mái ngói
Sáng đến trường những nụ cười tươi rói
Áo dài bay , khăn đỏ bay bay

Mười năm rồi biết mấy đổi thay
Bao bài ngọt và mấy lần thử thách
Thầy hiệu trưởng đã chuyển về miền Bắc
Lớp học đầu tiên giờ đã trưởng thành

Mười năm rồi thời gian qua nhanh
Hay mãi bạn ta quên dần năm tháng
Đời được đếm bằng từng trang giáo án
Ta cùng ta cứ thế miệt mài

Bây giờ đây quả ngọt trái sai
Bây giờ đây đã nên trường nên lớp
Bây giờ đây đã khác mười năm trước
Chưa thật giàu sang nhưng thật tự hào

III-NGÀY MAI

Mai xa rồi em có nhớ không
Hàng mít già nua cây bàng mới lớn
Mai xa rồi mỗi chiều mỗi sớm
Em có nhớ về mảnh đất này không ?

Một ngôi trường bên một dòng sông
Một ngôi trường một thời chạt vạt
Một ngôi trường một thời lay lắt
Trong khó khăn đã biết trưởng thành

CHÙM NHẠC ĐẾ

*

*Khi khoan nhặt lúc nỉ non
Ai lòng khắc khoải mưa còn cầm canh
Khi réo rắt lúc vô tình
Ai nằm không ngủ đêm sương lạnh dần
Lao xao điệp khúc ái ân
Gió lùa heo hắt ai phòng quạnh hiu*

Lao xao tiếng tựa không cầm
Mõ xa lóc cóc ai thăm cầu may
Khi náo nức lúc mê say
Đời ai muôi măn gừng cay đã từng
Khi la thăng lúc giáng trầm
Mưa rơi tí tách ai thăm khát khao .

Nỉ non tiếng dế xa gần
Lao xao tiếng gió mưa xuân dặt dìu
Ngọn đèn gió thổi hắt hiu
Mành tre liếp mỏng dặt dìu nhật khoan
Trăng mờ đêm cũng sắp tàn
Ngoài kia nhạc dế vang vang khúc buồn !

GỬI NHỮNG NGƯỜI Ở XA

Mảnh đất em đang sống hôm nay
Có dấu chân anh và một thời bom đạn
Vẫn còn đó những nấm mồ xanh cỏ
Những cánh rừng chất độc đốt cháy đen

Mặt trận nơi em không có tiếng súng rền
Chỉ có bảng đen và viên phấn trắng
Nhưng anh ơi vẫn còn nhiều gian khó
Thử thách đời thường chuyện đâu dễ vượt qua

Ai chẳng muốn về đô thị phồn hoa
Con đường nhựa , nhà cao tầng điện sáng
Để ở lại bạn cùng giáo án
Ai đã dẫn đo suy nghĩ những đêm dài

Để bám trụ đến hôm nay đâu đã dễ mấy ai
Sự lựa chọn bao giờ không được mất
Chuyện cá rau những đắn đo thường nhật
Đã mờ phai lý tưởng con người

Hôm nay nơi em ở
Bên những xác cây rừng cháy dở
Hoa đã mọc lên như chưa có chiến tranh
Rừng cháy bây giờ đã khoác lại màu xanh
Tiếng trẻ đánh vần bi bô thương mến lạ
Mặt trận xưa kia bây giờ yên ả
Đất chết xưa kia thành đất sống hôm nay
Nếu có tình yêu anh hãy về nơi đây
Với đất, với rừng, với những người cầm phấn
Chắc hẳn đất này sẽ thành dấu ấn
Để anh yêu quê, yêu đất, yêu người

NGUYỄN HOÀN TỈNH

CHIỀU CỦA NÚI

*Em gửi trăng đi về phía núi
Cánh chim tìm về cội hoang sơ
Chiều cúi xuống hôn rừng xanh dang dở
Con thú gặm lên ra suối uống trăng mờ*

Cát Tiên tháng 11-1995

QUÁCH NGỌC THIÊN

CÁT TIÊN TRẺ

*Thì cứ gọi Cát Tiên là đất trẻ
Đầu cao nguyên sinh cỏ thụ cây rừng
Và bao đời có những dòng sông
Đạ Tẻh Đồng Nai ... chim rừng xuống tắm*

*Những cái tên nghe từ thời xa lắm
Đã có trong chuyện kể già làng
Thưa thốt đến tiếng chày giã gạo
Đất cao nguyên như khát cả tiếng người*

*Cát Tiên giờ không còn xa xôi
Ta cùng đến dựng nhà trồng lúa
Người đã hiểu tình phù sa cổ
Bốn mùa trông là bốn mùa thu*

Hãy về ơi hạt lúa bắp ngô
Và cả củ mì hạt đỗ
Kho chưa xây thì ta tạm để
Trên giường ,trên chiếu, trên sân

Ông mặt trời đứng bóng dưới chân
Ta bận quá vẫn còn chưa nghỉ
Đất mới gặt thì gọi là đất trẻ
Có mới người, mới lúa, mới nhà tranh

Mới mái trường cô giáo điểm danh
Mới tên xóm, tên làng , tên xã
Người trăm quê hỏi nhau vốn vã
Chung bí thư, chung chủ tịch của mình

Ở nơi này rồi đất sẽ nhân lên
Ta làm giàu bằng đôi tay tự có
Ta ngăn sông cho điện tràn bờ ngõ
Cát Tiên trẻ của mình cao nguyên xanh

20-1-1985

TRẦN SỸ THỨ

XA GẦN

*Tuy rất xa nhưng lại hóa rất gần
Bởi kỷ niệm của tình yêu sâu đậm
Cát Tiên, đêm nay dưới bầu trời trăng sáng
Nhớ thương nhiều, anh bỗng gọi tên em
Bâng khuâng như dòng nước chảy êm đêm...*

*Có phải không em
Tình yêu như cây đa bất tử
Sau phong ba cành lá lại sum xuê
Chẳng hiểu vì sao anh lại đắm mê
Và "bé bỏng" trong tim em rực lửa
Tỏa hào quang và vĩnh viễn với thời gian*

Tình yêu ấy đâu vì tiền , vì bạc
Đâu đam mê một sắc đẹp tuyệt trần
Anh đã nói với em, và nói nhiều lần
"Ôi nhân hậu - tấm lòng nhân hậu
Của tình yêu và tiếng gọi mùa xuân
Anh lại đi xa như mọi lần
Đường dài trải rộng nổi băng khuâng !

Có phải không em ?
Khi hoàng hôn hoà trong tiếng nhạc
Ai thương ai thơ thần chờ mong
Xin tặng em một đoá hoa hồng
Ôi em đẹp như cánh hồng nhung rực rỡ
Gió rì rào anh nghe hơi thở tình em

Cát Tiên 1989

XUÂN TRÀNG

CÁT TIÊN

*Cát Tiên, Cát Tiên giữa bình nguyên lộng gió
Ngõ châu thổ sông Hồng, Ngõ Cửu*

*Long giang
Vừa lúa ấp đầy của Lâm Đồng ta đó
Ơi nắng vàng trải bát ngát Cực nam !*

*Anh ngắm mãi , anh đi hoài không mỏi
Trên Cát Tiên biết mấy ân tình
Hoa chanh nở bãi khuâng hương xóm mới
Tiếng em cười trong trẻo bình minh*

*Sông Đồng Nai xôn xao sóng vỗ
Soi bóng tre xanh, cá quẫy bên bờ
Cát Tiên em đẹp như tên gọi
Rất thực giữa đời đâu phải trong mơ .*

1983

TRẦN NGỌC TRÁC

CÁT TIÊN

*Lâu rồi nay mới về đây
Bữa cơm hương nếp bát đầy mẹ đơm
Cá kho khô khốc vàng ươm
Cha vừa bủa lưới ao vườn kéo lên
Mênh mông đồng rạ Cát Tiên
Cứ sau mùa gặt lại thêm nếp nhà
Bà con tứ xứ quê xa
Gần nhau hôm sớm mà ra lán giềng
Những khi tắt lửa tối đèn
Bát cơm hạt muối càng thêm mặn nồng
Những khi đau ốm khôn cùng
Đong đưa cánh võng một vùng chao nghiêng*

*Mỗi lần về lại Cát Tiên
Càng thương bóng mẹ nghiêng nghiêng
xế chiều*

03-4-1996

CHIỀU CÁT TIÊN

*Có gì trong mắt em
Để lòng anh mong nhớ
Chiều Cát Tiên hoa nở
Những vòm nắng lên cao*

*Chiều ta đi bên nhau
Biết bao điều muốn nói
Ngập ngừng không dám hỏi
Nước mắt hồ xuân xao*

*Hai đứa mình chia nhau
Nụ cười và ánh mắt
Anh lặng mình phút chốc
Sợ gió đùa tóc em*

*Tóc bay theo chiều gió
Anh theo gió về em
Dáng hình em nhỏ nhỏ
Không bao giờ anh quên*

*Sao lặn vào mắt em
Ngủ trong anh rạo rức
Hạnh phúc đông sao được
Với một chiều Cát Tiên...*

PHẠM VŨ

VÙNG ĐẤT HỨA

*Ta về tắm nước suối Tiên
Thăm rừng Cát Lộc, viếng miền hoang sơ
Thành chôn trong đất từ xưa
Gạch xây còn đỏ đến giờ, lạ thay
Óc - Eo dấu tích còn đây
Linh Ga hóa thạch để ngáy mắt nhìn
Thủ đô vương quốc - Phù Nam
Dòng đời truyền lại tự ngàn năm xa
Kìa đâu tê giác Giava
Vẫn còn sống với rừng già Cát Tiên
Một vùng đất hóa trình nguyên
Một vùng xanh đến thiêng liêng - một vùng
Sông Đồng Nai - tựa cánh cung
Nước xanh trong đến lạ lùng là xanh
Soi vào bóng nước long lanh
Thấy mình sống giữa những thành quách xưa
Cát Tiên giờ đã tạnh mưa
Em chưa về một lần chưa hiểu mình !*

EM ĐÃ THÀNH CÔ GIÁO

Tặng cô giáo H.Cát Tiên

*Em là cô gái Huế
Sống bên dòng sông Hương
Ngày em còn rất bé
Đã theo cha lên đường*

*Vượt qua nghìn cây số
Em tới miền đất hoang
Đêm nằm nghe tiếng hổ
Chân tay run bâng hoàng*

*Sáng ngủ dậy nhìn rừng
Toàn mịt mù sương khói
Lòng nhiều lúc rưng rưng
Nhớ mẹ không dám nói*

Miền đất thiêng vậy gọi
Sống quen rồi em yêu
Dòng sông hiền không nói
Tắm mát em chiều chiều

Hương Lâm thành quê mới
Đất nứu bàn chân em
Trường ba gian lợp ngói
Em thành cô giáo hiền

Ơi vùng đất Cát Tiên
Đang vẫn còn gian khổ
Có hay chăng phép tiên
Mà đời em gắn bó

nhạc

CÁT TIÊN ĐẤT GỌI

ĐẾN VỚI CÁT-TIÊN

Nhạc và lời: VI QUỐC HIỆP

Vừa phải, sâu lắng

Ồi Cát - Tiên vùng đất thân thương bao trù
mến. Cát - Tiên, vùng chiến khu xưa bao năm tháng nhớ
hoài. Ta về đây nghe sóng nước
Đồng - Nai hát, say mùi thơm hương
lúa ngày mùa, xôn xao nắng vàng nồng
ấm. Ta về đây nghe tiếng hát câu
hò mẹ ru xưa, đất đã từ lâu
Nhịp mạnh
mong chờ. Disco Vùng đất mới tươi
cá quẫy bơi

xanh như màu tóc em, miền đất mới thăm
 nhanh trong làn nước xanh, cuộc sống mới vui

đen như màu mắt em, ngập tràn trong bao
 quanh bao làn khói lam, cùng đàn em trong

1. thôn làng tiếng hát. Đàn...
 sân trường múa... ...hát, và bạn ơi hãy

đến cùng chúng tôi. Cát - Tiên,

vùng đất mới bao người hẹn ước. Cát - Tiên,

trong mắt em như có nụ cười. Cát - Tiên,

miền đất đó bao niềm hạnh phúc.

Cát - Tiên, tha thiết

trong lòng ta.

KHÚC HÁT NGƯỜI K'HO

Nhạc: TRẦN HOÀN
Thơ: TRẦN NGỌC TRÁC

Nhẹ nhàng

Ngủ đi con, ngủ đi con. Hà à

hời, ru hời hời ru. Ngủ đi con đêm về

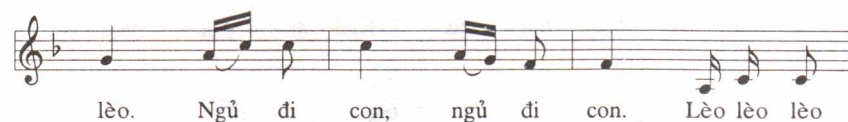
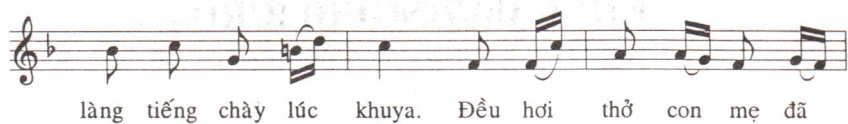
rồi. Hà là hời ru hời hời ru.

Trăng ngã xuống nghiêng già nửa mái, cho con

say nguồn sáng lên sân. Mẹ núm trắng nhịp chày vang

vọng, đêm về khuya nên cối gần thêm.

Thuận mưa nắng say mùa nương rẫy, thêm vui

CÁT TIÊN MIỀN QUÊ MỚI THÂN YÊU

Lời: TÔ VĂN QUANG
Nhạc: QUANG HƯỜNG

Rall.

Ai về miền Cát - Tiên thân yêu, nghe âm
vang khúc quân hành ca. Chiến khu D từng vùi thây giặc
Mỹ, núi rừng kia hùng vĩ kiên cường.
Ngày hóa bình ta về đây chung bàn tay đem sức
trai xây dựng cuộc đời. Lòng rộn ràng bên mái
tranh, anh cùng em nối duyên tơ hồng. Hạt lúa vàng nuôi đàn
con thêm bao xóm thôn, thêm bao mái trường.

Nhịp đôi

Ai về miền Cát - Tiên thân yêu, xanh ngô
...về miền Cát - Tiên thân yêu, xanh bao

lai bãi mía hồ tiêu, xanh chôm chôm cùng
la trắng cánh cò bay, dãy Xuân - Sơn Ja -

sầu riêng Đức - Phổ, đây thôn 5 bát ngát xanh ...
va bầy tê giác, xanh bao la rừng quốc gia đang

diều. Ngày lại ngày sông Đồng - Nai em chờ
chờ. Lời thì thầm bao ngày đêm di tích

ai ? Anh đón em trên những con thuyền, đồng lúa
xưa đang khắc sâu trên mảnh đất này, cùng một

vàng con kênh xanh đang uốn quanh lòng dạt
lòng ta bên nhau tay nắm tay đem sức

dào trần bao vui sướng. Đây nổi khát khao mẹ
trai dựng xây quê mới. Nồng ấm bao tình mẹ

mong đêm ngày bao niềm mơ ước nổi bao con
thương con mình đây Trung Nam Bắc vui chung một

đường. Ai... ...nhà.

KỶ NIỆM XANH

Lời: LƯƠNG VĂN HỒ

Nhạc: TRỌNG THỦY

Tình cảm - Tuổi trẻ.

Khi đêm về trên quê hương tôi,
...Bàn nâng chân em đi,
ánh điện lung linh vui với sao trời.
suối cạn ven sông đưa đón anh về.
Khi đêm về trên quê hương mới,
Cát - Tiên đẹp ơi quê hương mới,
có tiếng cười ngọt ngào bên sông.
có nghĩa tình của mình nghe em.
Tình yêu, tình yêu ! Ta xây tình yêu !
Tình yêu, tình yêu ! Trên quê hương mới.
Khúc ca kỷ niệm, kỷ niệm xanh !
Khúc ca kỷ niệm kỷ niệm xanh !
Dốc đá... ...xanh !

CHÒNG CHÀNH CON THUYỀN

Thơ: CHU BÁ NAM

Nhạc: ĐÌNH NGHĨ

Thong thả - mênh mang

Bên em anh lặng im, có em như là
không. Thuyền trôi xuôi lững lờ. Đồng nai sông mùa
khô. Mênh mang mênh mang nước. Lắng nghe con cá
lội. Tiếng chim trong tiếng ve. Đôi bờ tre và
tre. Gió gió không đủ lật thuyền... ..
Nước nước không đủ chìm thuyền... .. Để cho anh để
cho anh, để cho anh đến với em Chòng chành chòng chành chòng
chành. Chòng chành chòng chành chòng chành...

Tháng 3/96

HÁT VỚI QUÊ HƯƠNG

Lời: LƯƠNG VĂN HỒ
Nhạc: QUANG HƯỜNG

Vui tươi

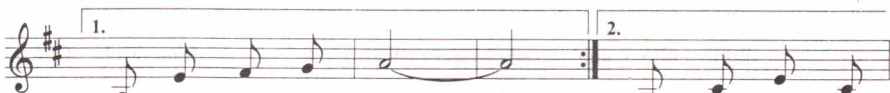
Ruộng đồng quê ta bao la bát ngát,
Từng ngày trên quê hương ta đổi mới,

ngiêng trong ánh nắng cánh cò lả lơi.
lung linh tỏa sáng ánh điện đó đây.

Trên con sông xanh sóng êm khê ru câu ca vời
Bao em thơ ngây sánh vai đến trường, bao la lòng...

1. vợi hồn say theo gió.

2. ...Mẹ cười vui rạng

ngời.

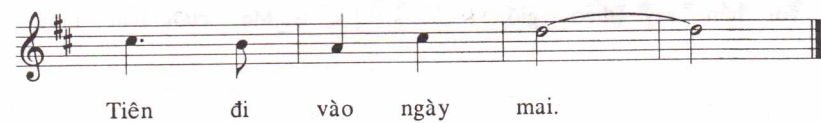
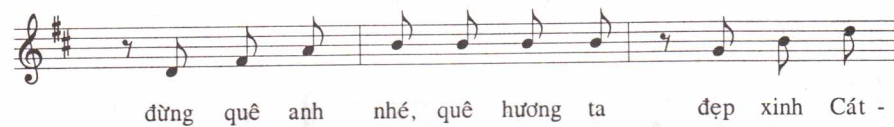
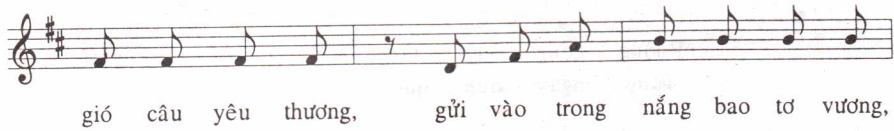
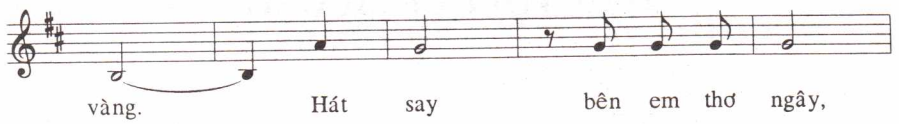
Nào ta

hát vang

bên con sông xanh,

bên đồng lúa

MỤC LỤC

* *THƠ*

TRẦN ĐÌNH NHUNG	Hãy đến với Cát Tiên	5
HÀ LINH CHI	Bàn chân người trở lại	9
	Em gái Dạ Lê	11
	Điệu mái nhì nghe hát...	12
UÔNG THÁI BIỂU	Thức với Cát Tiên	14
NGUYỄN XUÂN DU	Cát Tiên ơi!	16
GIA DŨNG	Gửi về Phước Cát	20
	Đất da diết gọi thầm	22
NGUYỄN CÔNG ĐÌNH	Chiều xuân làng Mạ	25
LƯƠNG VĂN HỒ	Mừng Đảng	27
XUÂN KHAI	Thăm lại chiến trường xưa	28
	Nữ pháo thủ anh hùng	30
TẠ KIM KHÁNH	Mẹ Cát Tiên	32
	Hẹn những mùa sau	35
	Qua suối	37
TRẦN NGỌC KHOA	K.BRời	39
	Cô giáo Cát Tiên	41
NGUYỄN VĂN KIÊM	Người về	42
TRẦN HỮU LỤC	Dòng sông	43
NGUYỄN LƯƠNG	Cát Tiên mùa học mới	45
	Về lại Cát Tiên	48
CHU BÁ NAM	Như có... như không	49
NGUYỄN THÁNH NGÃ	Cát Tiên	51

TRẦN CAO NGUYỄN	Khi mùa đi rẫy	53
	Gặp lại ngàn xưa	55
VÂN THẢO NGUYỄN	Hát với Hương Lâm	58
TÔ VĂN QUANG	Quê hương Cát Tiên	61
	Những người học trò...	64
	Người mẹ	66
	Người con gái Châu Ma	69
PHẠM TRỌNG THANH	Thác trời	71
PHẠM THỊ THẢO	Mười năm Phước Cát	73
	Chùm nhạc đé	76
	Gửi những người ở xa	78
NGUYỄN HOÀN TỈNH	Chiều của núi	80
QUÁCH NGỌC THIÊN	Cát Tiên trẻ	81
TRẦN SỸ THỦ	Xa gần	83
XUÂN TRÀNG	Cát Tiên	85
TRẦN NGỌC TRÁC	Cát Tiên	86
	Chiều Cát Tiên	87
! HẠM VŨ	Vùng đất hứa	89
	Em đã thành cô giáo	90

*** NHẠC**

VI QUỐC HIỆP	Đến với Cát Tiên	97
TRẦN HOÀN	Khúc hát người K'Ho	99
TRẦN NGỌC TRÁC		
QUANG HƯỜNG	Cát Tiên miền quê mới	101
TÔ VĂN QUANG		
TRỌNG THỦY	Kỷ niệm xanh	103
LƯƠNG VĂN HỒ		
ĐÌNH NGHĨ	Chông chênh con thuyền	104
CHU BÁ NAM		
QUANG HƯỜNG	Hát với quê hương	105
LƯƠNG VĂN HỒ		

CÁT TIÊN ĐẤT GỌI

Tập thơ - nhạc
nhiều tác giả

GIA DŨNG

Sưu tầm - biên soạn - tuyển chọn